

12 JUNI 2011 – PINKSTEREN

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Een tweede Pinksteren

ER GAAT EEN OUD VERHAAL, een visioen. De aarde had al eeuwen geen visioenen meer gehad. Enkel wat fata morgana's, luchtspiegelingen of zeepbellen. Geen toekomstvisioen. De echte profeten ontbraken. Jezus kon het niet meer aanzien. Voor de zoveelste keer waren er zeven maal zeven paasdagen voorbijgegaan. In de Bijbel is zeven het getal van de „aardse volledigheid”, schrijft Nico ter Linden (*Het verhaal gaat*, deel VI, bladzijde 100), „zoals er zeven kleuren zijn in de regenboog en zeven tonen in de muziek. Zeven maal zeven is nog sterker. En zeven maal zeventigmaal is bijna goddelijk. Maar zeven plus één gaat boven de aardse voltooiing uit. Bij acht is God in het spel. De achtste dag – ook de eerste dag genoemd – wordt de ochtend van de verrijzenis. Zeven maal zeven plus één is goddelijke overvloed.” Op die vijftigste dag kon Jezus niet meer wachten tot het einde der tijden om weer naar de aarde te komen. Het was pinksterzondag. Of liever, het werd meteen pinksterzondag. Ze waren er allemaal – katholieken en protestanten, orthodoxen, baptisten, methodisten, quakers, moslims en boeddhisten, confucianisten en antroposofen, de paus naast de dalai lama, de Grote Roerganger van Noord-Korea, de nieuwe leiders van Noord-Afrika. Zag ik daar niet de grootmeester van de loge van België? Ze waren er allemaal, toen er plotseling over hen een stormwind losbrak, de vensters uit het slot waaiden en boven hun hoofden vurige tongen verschenen.

En ze begonnen allen te praten, maar niemand sprak de andere tegen. Niemand pleitte voor zichzelf. Ze kwamen op voor de marginalen, voor de kompels, voor politieke gevangenen, voor alle soorten gelovigen met huisarrest. Niemand deed een aanval op een ander. Niemand verketterde de anderen. Niemand dweepte met zijn heilige schriften, maar nam zich voor de Schriften van anderen te lezen. En, hoewel er velen het woord namen, was er toch geen verwarring. Volgens Lucas waren er zeven volkeren en tien landen in Jeruzalem. Dat is zeventig (Nico ter Linden, deel VI, bladzijde 102). De twaalf stammen van Israël worden opgerekt tot zeventig, de hele wereld rond. De Tien Woorden van Leven, die Mozes van God kreeg, werden toen al door de engelen in zeventig talen vertaald. Jezus stuurde zeventig leerlingen uit met de Nieuwste Wet van de liefde. En ook op die pinksterochtend zijn er zeventig. Ze hadden nochtans allen hun eigen verleden en hun eigen verhaal, hun eigen wonden. Ze droegen allen de stempel die men hun had gegeven in de loop der jaren en het etiket dat men hen had opgeplakt. Hangjongeren, van wie werd gezegd dat voor hen niets meer heilig was en die voor niets meer warm konden worden gemaakt. Mensen met een ooglap aan de linkerkant, mensen met een blinde vlek aan de rechterkant, onderdrukten en uitgehongerden, maar ook door geld verblinde rijken en door wapens verblinde militairen, Palestijnse vluchtelingen en Israëliische kolonisten, leden van Al-Qaida naast cipiers uit Guantanamo, patiënten uit de psychiatrische voorzieningen in Bulgarije en stokoude leden van het oud-Russische politiebureau, zelfs je schoonzoon was er, die je dochter bedroog en in de steek liet, en je broer die je al zeventig jaar niet meer gezien had.

Ze stonden er allemaal en nadat ze gesproken hadden, zwegen ze. Het was muistil. Slechts enkele kinderen taterden. En ze luisterden, allemaal, vol verbazing, want iedereen hoorde nu in zijn eigen taal spreken over God. Alles werd door de ether simultaan vertaald. De talenverwarring van Babel omgekeerd. En nog sterker, iedereen begreep het alsof het voor haar of hem persoonlijk was gezegd. En iedereen voelde dat zijn problemen erkend werden.

God zei: „Ik heb vele namen: Ik ben Liefde, Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Mijn naam is Emmanuel: Ik ben er voor jullie. Mijn naam is Sjaloom, vrede. Mijn naam is Om, eindelijk diepe rust. Mijn naam is Herder. Of Wijnbouwer of Vergiffenis of Nieuw Begin, of Morgenstond, maar mijn liefste Naam is *Espérance*: Hoop of 'en toch'.” Er gaat een nieuw verhaal, een visioen. (met dank aan Ward Vanoverbeke, preekvandeweek 2006)

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN

2, 1-11

Toen de dag van Pinksteren aanbrak, waren allen bijeen op dezelfde plaats. Plotseling kwam uit de hemel een gedruis alsof er een hevige wind opstak en heel het huis waar zij gezeten waren was er vol van. Er verscheen hun iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette. Zij werden allen vervuld van de heilige Geest en zij begonnen te spreken in vreemde talen, naargelang de Geest hun te vertolken gaf.

Nu woonden er in Jeruzalem joden, vrome mannen die afkomstig waren uit alle volkeren onder de hemel. Toen dat geluid ontstond, liepen die te hoop en tot hun verbazing hoorde iedereen hen spreken in zijn taal. Zij waren buiten zichzelf en zeiden vol verwondering:

„Maar zijn al die daar spreken dan geen Galileeërs? Hoe komt het dan dat ieder van ons hen hoort spreken in zijn eigen moedertaal? Parten, Meden en Elamieten, bewoners van Mesopotamië, van Judea en Kappadocië, van Pontus en Asia, van Frygië en Pamfilië, Egypte en het gebied van Libië bij Cyrene, de Romeinen die hier verblijven, joden zowel als proselieten, Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze eigen taal spreken van Gods grote daden.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS

12, 3b-7.12-13

Broeders en zusters,

Niemand kan zeggen: „Jezus is de Heer”, tenzij door de heilige Geest.

Er zijn verschillende gaven maar slechts één Geest. Er zijn vele vormen van dienstverlening, maar slechts één Heer. Er zijn allerlei soorten werk, maar er is slechts één God, die alles in allen tot stand brengt. Maar aan ieder van ons wordt de openbaring van de Geest meegedeeld tot welzijn van allen.

Het menselijk lichaam vormt met zijn vele ledematen één geheel; alle ledematen, hoe vele ook, maken tezamen één lichaam uit. Zo is het ook met Christus. Wij allen, joden en Grieken, slaven en vrijen, zijn immers in de kracht van één en dezelfde Geest door het doopsel één enkel Lichaam geworden en allen werden wij gedrenkt met één Geest.

EVANGELIE

JOHANNES 20, 19-23

In de avond van de eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats der leerlingen gesloten waren uit vrees voor de joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: „Vrede zij u.” Na dit gezegd te hebben, toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen.

Nogmaals zei Jezus tot hen: „Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u.”

Na deze woorden blies Hij over hen en zei: „Ontvangt de heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft, dan zij ze vergeven, en als gij ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's-Hertogenbosch www.bijbel.net

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 13 juni (Pinkstermaandag) Handelingen van de Apostelen 19, 1b-6a en Johannes 14, 15-17 • Dinsdag 14 juni: Tweede Brief aan de Korintiërs 8, 1-9 en Matteüs 5, 43-48 • Woensdag 15 juni: Tweede Brief aan de Korintiërs 9, 6-11 en Matteüs 6, 1-6.16-18 • Donderdag 16 juni: Tweede Brief aan de Korintiërs 11, 1-11 en Matteüs 6, 7-15 • Vrijdag 17 juni: Tweede Brief aan de Korintiërs 11, 18.21b-30 en Matteüs 6, 19-23 •

Zaterdag 18 juni: Tweede Brief aan de Korintiërs 12, 7-10 en Matteüs 6, 24-34 • Zondag 19 juni (Heilige Drie-Eenheid) Exodus 34, 4b-6.8-9 – Tweede Brief aan de Korintiërs 13, 11-13 – Johannes 3, 16-18.

EUCHARISTIE OP RADIO | 12 juni, 10 uur, VRT Radio 1. Pinksterviering vanuit de parochie Sin-Niklaas in Gent Kalken.
EUCHARISTIE OP TV | 12 juni, 10 uur, VRT één. Overname van de KRO-uitzending van de pinksterviering vanuit de Bonifatiusparochie in Leeuwarden. De parochiekoren zingen onder leiding van Hendrikje van den Berg – onder meer – de *Missa brevis* van Jacob de Haan. Ze worden op piano en orgel begeleid door Johan Siemensma.